

Samme ejendom

Det er en betingelse i såvel afskrivningslovens § 24 som ejendomsavancebeskatningslovens § 10, at genopførelsen eller genanskaffelsen skal ske på den samme ejendom.

Der er dog adgang til at dispensere efter bestemmelsen i stk. 6, således at genopførelse eller genanskaffelse kan ske på en anden ejendom. Det forudsætter, at der samtidig med en sådan dispensation sker en fastsættelse af det fremtidige afskrivningsgrundlag og anskaffelsessummen.

Genopførelsesperioden

Genopførelsen eller genanskaffelsen skal efter forslaget være sket enten:

- i det indkomstår, hvori skaden indtræffer,
- det nærmest følgende indkomstår, eller
- i det indkomstår, hvori erstatningssummen er endeligt fastsat.

Genopførelsesperioden er den samme efter reglerne i afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven.

Der er efter dispensationsbestemmelsen i stk. 6 adgang til forlængelse af perioden for genopførelse eller genanskaffelse.

Hvis der ikke sker genopførelse i den fastsatte periode, skal der efter afskrivningsloven ske efterbeskatning af de gevundne afskrivninger opgjort efter § 21. Ved efterbeskatningen tillægges et tillæg på 5 pct. for hvert år efter det år, hvori skaden er sket.

I stk. 3 er indeholdt regler om afskrivninger og afskrivningsgrundlag fra perioden inden skaden er sket. De foretagne afskrivninger og afskrivningsgrundlaget påvirkes ikke af de udgifter, der afholdes til genopførelse af ejendommen efter, at skaden er sket, medmindre der som ovenfor nævnt genopføres for et mindre beløb end forsikrings- eller erstatningssummen. Det indebærer, at afskrivningerne i fortsættelse af genopførelsen foretages på samme måde og på samme grundlag, som indtil skaden skete.

Bestemmelsens stk. 4 vedrører det beløb, der anvendes til genopførelse, når det anvendte beløb overstiger en udbetalt erstatnings- eller forsikringssum. Det overskydende beløb kan afskrives efter reglerne om afskrivning på ombygnings- og forbedringsudgifter, men kun for så vidt angår den del af det overskydende beløb, der anses for anvendt på afskrivningsberettigede bygninger og installationer.

§ 24 kan ligesom ejendomsavancebeskatningslovens regler ikke anvendes, hvis ejendommen hører til den skattepligtiges næringsvej, idet sådanne ejendomme beskattes efter statsskattelovens § 5 a, jf. forslagens § 48.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse vedrører afskrivning på bygninger, der er opført på lejet grund, samt ejendomme, hvorpå der hviler en hjemfaldsforpligtelse eller anden forpligtelse af lignende art.

Ifølge den gældende lovs § 29 C, stk. 1, kan den skattepligtige ved afskrivning på sådanne bygninger eller ejendomme fravige de almindelige regler om bygningsafskrivning i den gældende lovs afsnit IV. Afskrivningen foretages i så fald med hjemmel i statsskattelovens § 6 a. Denne valgfrihed bortfalder ifølge forslaget, idet skattepligtige, der kan afskrive på bygninger efter lovens almindelige regler i § 14, skal benytte disse regler. Skattepligtige, der ikke kan afskrive efter de almindelige regler, kan i stedet benytte de foreslåede regler, der lovfæster gældende praksis. Dog bortfalder adgangen til afskrivning på bygninger og ejendomme, der benyttes til beboelse eller ikke erhvervmæssige formål, når hjemfaldsforpligt er påtaget eller lejemålet indgået i indkomståret 1998 eller senere. Der foretages desuden nogle mindre justeringer.

I stk. 1 foreslås det, at udgifter til anskaffelse og forbedring af bygninger, der ikke er afskrivningsberettigede efter § 14, kan afskrives, hvis de er opført på lejet grund. Der kan ikke afskrives på bygninger, der anvendes til beboelse, herunder bygninger, der udlejes til beboelse. Der kan heller ikke afskrives på bygninger, der anvendes til ikke-erhvervmæssige formål.

Afskrivningen kan fra og med anskaffelsesåret udgøre indtil 5 pct. årligt af de nævnte udgifter. Afskrivningen kan dog ikke overstige et beløb svarende til, at afskrivningen sker med lige store årlige beløb over lejeperioden, hvis lejemålet er indgået for et bestemt tidsrum, eller - hvis lejemålet er indgået på ubestemt tid - over en periode, hvori der er sikret lejerens uopsigelighed. Der vil således kun kunne afskrives med 4 pct. årligt, hvis et lejemål er indgået for et tidsrum på 25 år, eller hvis der ved et lejemål indgået på ubestemt tid er sikret lejerens uopsigelighed i 25 år.

Forslaget afviger fra gældende praksis for så vidt angår bygninger, hvor lejemålet er indgået for et bestemt tidsrum, idet afskrivningen i dag kan foretages med lige store årlige beløb over lejeperioden. Den årlige afskrivningsprocent kan derfor principielt være højere end 5 pct. Ved den foreslåede ændring stilles bygninger, der ikke kan afskrives efter § 14, ikke bedre end de bygninger, der efter forslaget bliver omfattet af § 14. Desuden kan der efter forslaget foretages et fuldt års afskrivning i anskaffelsesåret, mens der ikke kan afskrives i afhændelsesåret, jf.